

2/7/15 De Stijland

KORT&BONDIG

Een manager is geen ondernemer

'Ondernemers worden baron'. Dat was de titel van een krant in april 2007 boven een foto met de koppen van zes heren. Niet één van hen leidde een eigen onderneming. In april van dit jaar lazen we dat Delhaize twee topondernemers binnenhaalt in zijn raad van bestuur. Beiden zijn eigenlijk manager. Eén van hen, Dominique Leroy, is de ceo van Proximus, niet haar eigen onderneming.

Door managers als ondernemers af te schilderen, zijn we al decennialang aan het afglijden naar een bestuurs- en managementmaatschappij die vermomd wordt als een ondernemersmaatschappij.

We hebben zowel ondernemers als managers nodig, maar er is een groot verschil tussen beiden. Ondernemers leiden hun eigen onderneming en zetten hun eigen centen op het spel. Ze nemen een persoonlijk financieel risico. Managers daarentegen leiden de onderneming van iemand anders. Ze werken met de centen van iemand anders, het risico is dus niet hetzelfde.

Dat onderscheid is meer dan een semantisch detail. Door managers als ondernemers voor te stellen, denkt de publieke opinie verkeerdelijk dat het debat over de hoge vergoedingen van sommige topma-

15 procent van de ondernemers kent structurele armoede

nagers ook slaat op ondernemers. De realiteit is dat de inkomensverdeling bij zelfstandige ondernemers zeer ongelijk is en dat 15 procent van hen zelfs structurele armoede kent. Beleidsmensen nodigen dan weer managers uit voor advies over ondernemersschapsbeleid en verkeren in de waan dat ze naar ondernemers hebben geluisterd.

We willen en mogen de managers niet stigmatiseren. Er zijn er heel wat die op een zeer hoog niveau denken en handelen alsof ze eigenaar van het bedrijf zijn. Ze moeten zich inderdaad een houding aanmeten dat ze het bedrijf als het ware in bruikleen hebben gekregen van de generatie na hen. Maar het onderscheid is substantieel.



Johan Lambrecht
Hoogleraar aan de KU Leuven
en Directeur Studiecentrum
voor Ondernemerschap Odisee